

صوت؛ بیانات مقام معظم رهبری در مورد زندگی نورانی امام هادی (ع)

حضرت هادی (ع) چهل و دو سال عمر کردند که بیست سالش را در سامرا بودند؛ آنجا مزرعه داشتند و در آن شهر کار و زندگی می کردند. سامرا در واقع مثل یک پادگان بود.

حضرت هادی (ع) چهل و دو سال عمر کردند که بیست سالش را در سامرا بودند؛ آنجا مزرعه داشتند و در آن شهر کار و زندگی می کردند. سامرا در واقع مثل یک پادگان بود.

به گزارش خبرگزاری مهر، متن زیر سخنان مقام معظم رهبری در سیام مردادماه سال ۱۳۸۳ است که پس از مراسم روضهخوانی به مناسبت شهادت حضرت امام علی النقی(علیه السلام) بیان شده است.

بسم الله الرحمن الرحيم

بالاخره در نبرد بین امام هادی (علیه السلام) و خلفایی که در زمان ایشان بودند، آن کس که ظاهراً و باطناً پیروز شد، حضرت هادی (علیه السلام) بود؛ این باید در همه‌ی بیانات و اظهارات ما مورد نظر باشد.

در زمان امامت آن بزرگوار شش خلیفه، یکی پس از دیگری، آمدند و به درک واصل شدند. آخرین نفر آنها، «معتز» بود که حضرت را شهید کرد و خودش هم به فاصله‌ی کوتاهی مُرد. این خلفا غالباً با ذلت مردند؛ یکی به دست پسرش کشته شد، دیگری به دست برادرزاده‌اش و به همین ترتیب بنی عباس تارومار شدند؛ به عکس شیعه. شیعه در دوران حضرت هادی و حضرت عسگری (علیهما السلام) و در آن شدت عمل روز به روز وسعت پیدا کرد؛ قویتر شد.

حضرت هادی (علیه السلام) چهل و دو سال عمر کردند که بیست سالش را در سامرا بودند؛ آنجا مزرعه داشتند و در آن شهر کار و زندگی می کردند. سامرا در واقع مثل یک پادگان بود و آن را معتصم ساخت تا غلامان ترک نزدیک به خود را - با ترکهای خودمان؛ ترکهای آذربایجان و سایر نقاط اشتباه نشود - که از ترکستان و سمرقند و از همین منطقه‌ی مغولستان و آسیای شرقی آورده بود، در سامرا نگه دارد. این عده چون تازه اسلام آورده بودند، ائمه و مؤمنان را نمی شناختند و از اسلام سر در نمی آوردند. به همین دلیل، مزاحم مردم می شدند و با عربها - مردم بغداد - اختلاف پیدا کردند. در همین شهر سامرا عده‌ی قابل توجهی از بزرگان شیعه در زمان امام هادی (علیه السلام) جمع شدند و حضرت توانست آنها را اداره کند و به وسیله‌ی آنها پیام امامت را به سرتاسر دنیای اسلام - با نامه‌نگاری و ... - برساند.

این شبکه‌های شیعه در قم، خراسان، ری، مدینه، یمن و در مناطق دوردست و در همه‌ی اقطار دنیا را همین عده توانستند رواج بدهند و روز به روز تعداد افرادی را که مؤمن به این مکتب هستند، زیادتر کنند. امام هادی همه‌ی این کارها را در زیر برق شمشیر تیز و خونریز همان شش خلیفه و علی‌رغم آنها انجام داده است. حدیث معروفی درباره‌ی وفات حضرت هادی (علیه السلام) هست که از عبارت آن معلوم میشود که عده‌ی قابل توجهی از شیعیان در سامرا جمع شده بودند؛ به‌گونه‌ای که دستگاه خلافت هم آنها را نمیشناخت؛ چون اگر میشناخت، همه‌شان را تارومار میکرد؛ اما این عده چون شبکه‌ی قویای به‌وجود آورده بودند، دستگاه خلافت نمیتوانست به آنها دسترسی پیدا کند.

یک روز مجاهدت این بزرگوارها - ائمه (علیهم السلام) - به قدر سالها اثر می گذاشت؛ یک روز از زندگی مبارک اینها مثل جماعتی که سالها کار کنند، در جامعه اثر می‌گذاشت. این بزرگواران دین را همین‌طور حفظ کردند، والا دینی که در رأسش متوکل و معتز و معتصم و مأمون باشد و علمایش اشخاصی باشند مثل یحیی بن اکثم که با آنکه عالم دستگاه بودند، خودشان از فساق و فجار درجه یک علنی بودند، اصلاً نباید بماند؛ باید همان روزها بکل کلک آن کنده میشد؛ تمام میشد. این مجاهدت و تلاش ائمه (علیهم السلام) نه فقط تشیع بلکه قرآن، اسلام و معارف دینی را حفظ کرد؛ این است خاصیت بندگان خالص و مخلص و اولیای خدا. اگر اسلام انسانهای کمر بسته نداشت، نمیتوانست بعد از هزار و دویست، سیصد سال تازه زنده شود و بیداری اسلامی به‌وجود بیاید؛ باید یواش یواش از بین می رفت.

اگر اسلام کسانی را نداشت که بعد از پیغمبر این معارف عظیم را در ذهن تاریخ بشری و در تاریخ اسلامی نهادینه کنند، باید از بین میرفت؛ تمام میشد و اصلاً هیچ چیزش نمی‌ماند؛ اگر هم میماند، از معارف چیزی باقی نمی‌ماند؛ مثل مسیحیت و یهودیت که حالا از معارف اصلیشان تقریباً هیچ چیز باقی نمانده است. این که قرآن سالم بماند، حدیث نبوی بماند، این همه احکام و معارف بماند و معارف اسلامی بعد از هزار سال بتواند در رأس معارف بشری خودش را نشان دهد، کار طبیعی نبود؛ کار

<form/>

غیرطبیعی بود که با مجاهدت انجام گرفت. البته در راه این کار بزرگ، کتک‌خوردن، زندان‌رفتن و کشته‌شدن هم هست، که اینها برای این بزرگواریها چیزی نبود.

ائمه‌ی ما در طول این دو‌یست‌وپنجاه سال امامت - از روز رحلت نبی مکرم اسلام (صلی‌الله‌علیه‌وآله) تا روز وفات حضرت عسکری، دو‌یست‌وپنجاه سال است - خیلی زجر کشیدند، کشته شدند، مظلوم واقع شدند و جا هم دارد برایشان گریه کنیم؛ مظلومیت‌شان دلها و عواطف را به خود متوجه کرده است؛ اما این مظلومها غلبه کردند؛ هم مقطعی غلبه کردند، هم در مجموع و در طول زمان. والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته.

لطفاً صبر کنید ...